

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1754

z dnia 29 września 2016 r.

zmieniająca decyzję (UE) 2015/1601 ustanawiającą środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W oparciu o art. 78 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada przyjęła dwie decyzje ustanawiające środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1523 ⁽²⁾ 40 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji do innych państw członkowskich. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1601 ⁽³⁾ 120 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji do innych państw członkowskich.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji (UE) 2015/1601 od dnia 26 września 2016 r. 54 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji na terytorium innych państw członkowskich, chyba że, zgodnie z art. 4 ust. 3 tej decyzji, Komisja wystąpi do tego dnia z wnioskiem o przydział takiej liczby miejsc konkretnemu państwu członkowskiemu (beneficjentowi), które znalazło się w sytuacji nadzwyczajnej charakteryzującej się nagłym napływem osób.
- (3) W art. 1 ust. 2 decyzji (UE) 2015/1601 przewidziano, że Komisja prowadzi stały przegląd sytuacji w odniesieniu do masowego napływu obywateli państw trzecich do państw członkowskich. W stosownych przypadkach Komisja ma przedłożyć wnioski dotyczące zmiany tej decyzji, aby uwzględnić zmianę sytuacji w terenie i jej wpływ na mechanizm relokacji, a także zmieniającą się presję wywieraną na państwa członkowskie, w szczególności państwa członkowskie pierwszej linii.
- (4) W celu położenia kresu nieuregulowanej migracji z Turcji do UE w dniu 18 marca 2016 r. ⁽⁴⁾ UE i Turcja uzgodniły szereg działań, m.in. zasadę, iż każdej readmisji Syryjczyka z wysp greckich do Turcji będzie odpowiadać przesiedlenie innego Syryjczyka z Turcji do państw członkowskich UE, w ramach istniejących zobowiązań. Przesiedlenia na mocy tego mechanizmu będą dokonywane w pierwszej kolejności z poszanowaniem zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie w konkluzjach z posiedzenia przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, które odbyło się dnia 20 lipca 2015 r. Jakikolwiek dalsze potrzeby w zakresie przesiedleń mają być zaspokajane z zastosowaniem podobnego dobrowolnego uzgodnienia, z zachowaniem limitu dodatkowych 54 000 osób, zezwalając na odliczenie wszelkich zobowiązań w zakresie przesiedlania podjętych w ramach tego uzgodnienia z puli nieprzydzielonych miejsc dostępnych na mocy decyzji (UE) 2015/1601.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 146).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 80).

⁽⁴⁾ Oświadczenie UE–Turcja z dnia 18 marca 2016 r.

- (5) Można oczekiwać, że przesiedlenie, przyjęcie ze względów humanitarnych lub inne formy legalnego przyjęcia migrantów z Turcji w ramach krajowych i wielostronnych programów złagodzą presję migracyjną wywieraną na państwa członkowskie, które są beneficjentami relokacji na mocy decyzji (UE) 2015/1601, dzięki zapewnieniu legalnych i bezpiecznych dróg wjazdu do Unii oraz zniechęcaniu do nielegalnego przekraczania granicy. Dlatego w odniesieniu do 54 000 osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, o których mowa powyżej, uwzględnić należy solidarne działania państw członkowskich polegające na dobrowolnym przyjmowaniu na swoje terytorium przebywających w Turcji obywateli syryjskich w sposób oczywisty wymagających ochrony międzynarodowej. Liczba osób przyjętych w ten sposób z Turcji przez dane państwo członkowskie powinna zostać odjęta od liczby osób, które mają być relokowane do tego państwa członkowskiego na mocy decyzji (UE) 2015/1601 w odniesieniu do wspomnianych 54 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową.
- (6) Do mechanizmów przyjęcia można zaliczyć przesiedlenie, przyjęcie ze względów humanitarnych lub inne legalne sposoby przyjęcia przebywających w Turcji obywateli syryjskich ewidentnie wymagających ochrony międzynarodowej, takie jak programy wizowe ze względów humanitarnych, transfery ze względów humanitarnych, programy łączenia rodzin, prywatne projekty sponsorowania, programy stypendialne, programy mobilności zawodowej i inne.
- (7) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie w ramach programu przesiedleń uzgodnionego w konkluzjach przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 lipca 2015 r., a zobowiązania te nie powinny liczyć się jako wypełnianie zobowiązań wynikających z decyzji (UE) 2015/1601. Z tego względu państwo członkowskie, które zdecyduje się na wypełnienie swoich zobowiązań na mocy decyzji (UE) 2015/1601 przez przyjęcie w drodze przesiedlenia Syryjczyków przebywających w Turcji, nie powinno mieć możliwości zaliczenia tych działań w poczet zobowiązań wynikających z programu przesiedleń z dnia 20 lipca 2015 r.
- (8) Aby zapewnić odpowiednie monitorowanie sytuacji, państwa członkowskie, po podjęciu decyzji o skorzystaniu z wyżej wspomnianej możliwości, powinny co miesiąc składać Komisji sprawozdania dotyczące Syryjczyków przebywających w Turcji przyjętych na terytorium tego państwa w ramach możliwości przewidzianej w niniejszej zmianie, wskazując przy tym, na podstawie jakiego programu, krajowego czy wielostronnego, przyjęto daną osobę oraz jaką formę legalnego przyjęcia zastosowano.
- (9) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (10) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 i 4a tego Protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (14) Zważywszy na pilny charakter sytuacji, niniejsza decyzja powinna wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 4 decyzji (UE) 2015/1601 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W odniesieniu do relokacji wnioskodawców, o których mowa w ust. 1 lit. c), państwa członkowskie mogą zdecydować o wypełnieniu swoich obowiązków poprzez przyjęcie na swoje terytorium obywateli syryjskich przebywających w Turcji w ramach krajowych lub wielostronnych programów legalnego przyjęcia osób w sposób oczywisty wymagających ochrony międzynarodowej, innych niż program przesiedleń, który był przedmiotem konkluzji przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 lipca 2015 r. Liczba przyjętych w ten sposób osób przez dane państwo członkowskie powoduje odpowiednią redukcję zobowiązań tego państwa członkowskiego.

Do każdego takiego legalnego przyjęcia powodującego redukcję zobowiązań w zakresie relokacji stosuje się odpowiednio art. 10.

Państwa członkowskie, które zdecydują się skorzystać z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie, co miesiąc składają Komisji sprawozdanie dotyczące liczby osób legalnie przyjętych do celów niniejszego ustępu, wskazując rodzaj programu, w ramach którego dokonano przyjęcia, oraz formę legalnego przyjęcia, jaką zastosowano.”.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 26 września 2017 r.
3. Niniejszą decyzję stosuje się do wszystkich osób przyjętych do celów art. 4 ust. 3a decyzji (UE) 2015/1601 przez państwa członkowskie z terytorium Turcji od dnia 1 maja 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2016 r.

W imieniu Rady

P. ŽIGA

Przewodniczący
